Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26059
Copyright: Admont, Benediktinerstift

quę fiunt collecta. ¶ Ad q̃ biunt & fidelit ac
vacat & tendet. qm̃ ad regnũ & thronũ mie ē
collecta. sim q̃ a tota ecc̃a regia mie gdig
& pie ducit & ducat. ¶ Cũ autẖ bta ego tãtꝰ
felicissima sit omũ laude dignissima & pran
to dignissimꝰ regni tytulus sit ea appando. vi
denꝰ ē vt ecc̃e regnũ mie sit dignissimꝰ & suũ
regni tytulus. Debendꝰ q̃ plures tytuli reg̃
iuenuit a sciptis & adtributi. Jpi sũmo regi dno
nrō Jhu xpo. sedm̃ q̃ ipe ī sacra scptura d̃ rex
glie. pf. Qmis nutriuit ipe ē rex glie. Sc̃ spe d̃
rex instruce cui glo finē nō habet. Item rex
sapie. Jem̃. xxiii. regnabit rex & sapiens
erit. Jt. Rex gentiũ Jem̃. xxiii. Vs ñ timebit te o rex gentiũ &c. Cũ gꝰ matꝰ & filius de
nolentꝰ ab ecde regno. Jsa sedm̃ h̃ pcā dicēt
Regna glie. l. Regna iustitie. l. sapie qm̃ re
gna mie. ¶ Ad hꝰ ad. q̃ bta ego q̃ie d̃ regia
mia tanq̃ a sũmo & dignissimo tytulo regni
& regnandi denoiata. vñ nō. q̃ regnũ mie ē
maximũ & dignissimũ. primo enim excellit am
plitudiē. q̃ ī amplius se extendit. Sdia. qm̃
gia. l. iustitia. l. gloria. bta enim q̃ie hē locũ in
terra tm̃ & cēa bonos. bta ego icelo tm̃ & cēa
bnos. Justitia icelo & iterra cēa bonos & ma
los. pf. Justitia tua sicꝰ montes dei iudicia tua
abyssus multa. Sdia ego hē locũ in terra. sdm̃
illd. Sdia dm̃ plena ē terra. & icelo. pf. Exal
tata ē sup celos mia tua. Tipurgatorio. Job.
xix. Miserimini mei miseremini mei saltem
vos amici mei. Tm̃ inferno q̃ ex mia & ipsi
dãnati mia cebito punuit. Job. xi. Mul
to mior ea ygis qm̃ meruit iustitia tua.
Secꝰ regnũ mie excellit magitudiē q̃ lucet
ea diuie potitie sicꝰ magnitudiē. pf. Qm̃ mag
nificata s̃ opa tua dne. Bilt opa sapie. Vnde
sequit. Omia ī sapia fecisti. Bilt & opa glie.
pf. Magnificata glie sitatis tue loquentur.
Opa tua mie sup excellit oia. iuxꝰ illd. pf. Mi
seracōes eius sup omia opa ei. ¶ Iterꝰ excellit
appiacōe & pietate. q̃ sũmi regis ppium & miseri
cordē. l. ipius di. vñ seneca. ī libro de clemencia.
Omni mundi ē potentiori ceri impiy. felice. In
actuꝰ & glosium appellauimꝰ & quidꝰ potiuimus
laudabilium tytulorꝰ ambiosē manifestari
gessimꝰ. Clemēcem ego ipi ipe solũ & maxime &
q̃ie appellamus &c. Vñ concludit. qꝰ. q̃ clemen
tia sũ mia & ceius sũma soli sũme potitie a
ppata. ¶ Quartꝰ excellit pietate. sen ecā
sumꝰ potitias sũme decet misereri. vñ dicit
ī collecta. Vs qui omipotentia tua q̃ cendo ma
xime & miserando manifestas. Bernh. po
testatē ceditꝰ ad glām nolle ulcisci iuriias ei
quis pisit. vñ q̃ deus ē potentissimꝰ. sed maxꝰ
misericors & clemgnus. Ideo mia q̃ie ē sedes
& thronus sũmi regis. vñ sup illꝰ qꝰ. xxuij.
Ego ego sideraboꝰ ī loco meo. d̃. Glo. q̃ locus &
sedes dei q̃ie ē mia diuia. ¶ Vñ q̃ regia q̃ie
denoiatur ab ecde sede regni. a q̃ & rex bta
ego a sede regni filij sui q̃ ē mis diuia q̃ie ve
catur & regna mie. vñ vidꝰ quod sit regnũ &
q̃ sit mia vt de reg̃ & regna mie plenꝰ pa
teat q̃ mis regnũ & regie dignitas & sitas &
potestas & exinde nch resultans spes & utili
tas. De multiplici misericordia & mise

Racione diuina.

Regnũ Jg̃ ut d̃. Dyonisi. de diuis nōib
capto xij. ē omis fimꝰ & ornatus & legis ac or
dinis distributiꝰ &c. Vñ vidꝰ. primo de fine.
finis igitur reg̃ celestis ē ad q̃ē tota mũdi
diuia refertur. ī Altiori ecce vnuisi q̃ē corpus
reg̃ & regis d̃ uñ. Sicꝰ autẖ finis ē explicatio
& ꝛmunicatio diuie bonitatis q̃ ipsum lege
vnuisi. iuxꝰ illꝰ. pf. Statuit ea ī sẖm sedi
ficeptũ posuit & ino sicꝰ ibit. Lex ipsi ipsum
ordinē hys q̃ lege diuia s̃ agunturꝰ. pf.
Ordinacōe tua pseuerat dies. qm̃ oia seruiunt
tibi. Iudo ego causat ornatu & pulchitudinē

de multiplici mia 7 misericord diuina.